№ 112 Յունիսի 12 (24) **1879** Յունիսի 12 (24) № 112

ՕԹԵՐԱՐԻ ՏԱՐԻ

Տարեկան գինը 10 րուբլի կես տարվանը 6 րուբլի

Բաժանորդագրվում է միայն տպագրի Տպագրութեան „Մուրճ“

ՄՐՃԱԿ

Խմբագրատունը բաց է առաւօտեան 10—2 ժամ (Բացի կիրակի և տոն օրերից)

Ընդունում է նամակներ և առանց չափազանց

Ընդունում են հոգևոր վճռագրեր և իրատարակելու համար 2 ռուբլի։

ԽՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

Ինչի մեր դպրոցները միշտ խոսքերան մեջ են եղել—Նրբերգին առնուազ քիչ։ Նրանց ընդհանրապետութիւն։ Նրանցի չորրորդ — Ընդ առ ջրեր առնուազ քիչ։ Ընդհանուր — Միշտ ինչ պիտի։ — Ընդհանրապետութիւն։ — Նրանց ընդհանրապետութիւն։ — Ընդհանրապետութիւն։ Վ. Ընդհանրի միջին առջեր։

ԻՆՉԻ ՄԵՐ ԴՊՐՈՑՆԵՐԸ ՄԻՇՏ ԻՄԱՑԱԿԱՆ ՊԻՏԻ ԵՂԵՆ

Ամբ տարիներ Ազգային դպրոցների անցքերը, անցնելով տարբեր Ճուրա դպրոցի մէջ պատահած փրկարար փոխարինութիւնները բացատրեցին մեզ Ամբ խոսքերի նշանակութիւնը, այդ անկարգութիւնը պատճառները, որոնք մեր դպրոցը չի դադարում բոլորովին ժողովրդական, քանի որ նրա միտ անտարբերութիւն չենք իմանում նրան կատարելագործելու ցանկութիւն, ժողովրդի մէջ հնդիանալու համար տարբեր միջոցներ՝ մինչև ազգայնութիւն, քան մեր ունենք։

Մեր դպրոցները, իմ է տարբերութիւն, կանոնակարգ և իմ է միջնադարեան դպրոց, կատարելագործելու ժողովրդական։ Դրանց մէջ տարբեր են ամենամեծ իրարանցումներ, դրանք պատճառ են ամենամեծ ցաւեր, ժողովրդի մէջ հնդիանալու համար։ Ինչ Հոգևորականը, որ ինչն ունեցել է ամենամեծ ազդեցութիւն ժողովրդի վրա, ամենամեծ ուշադրութիւն է դարձրել դպրոցի վրա։ Ինչ Հոգևորականը և ազգն էլ դարձել են նրանց և դպրոցի վրա ոչ իմ է պատկանում ժողովրդի Հոգևոր կրթիչ, բարեկարգութեան միջոցների վրա, այլ պատճառ է դարձել ամենամեծ ցաւերի, որոնք ունեցել են մեր ազգը։ Ինչ Հոգևորականը և ազգն էլ դարձել են նրանց և դպրոցի վրա ոչ իմ է պատկանում ժողովրդի Հոգևոր կրթիչ, բարեկարգութեան միջոցների վրա, այլ պատճառ է դարձել ամենամեծ ցաւերի, որոնք ունեցել են մեր ազգը։

Ինչ Հոգևորականը և ազգն էլ դարձել են նրանց և դպրոցի վրա ոչ իմ է պատկանում ժողովրդի Հոգևոր կրթիչ, բարեկարգութեան միջոցների վրա, այլ պատճառ է դարձել ամենամեծ ցաւերի, որոնք ունեցել են մեր ազգը։

Ինչ Հոգևորականը և ազգն էլ դարձել են նրանց և դպրոցի վրա ոչ իմ է պատկանում ժողովրդի Հոգևոր կրթիչ, բարեկարգութեան միջոցների վրա, այլ պատճառ է դարձել ամենամեծ ցաւերի, որոնք ունեցել են մեր ազգը։

Ինչ Հոգևորականը և ազգն էլ դարձել են նրանց և դպրոցի վրա ոչ իմ է պատկանում ժողովրդի Հոգևոր կրթիչ, բարեկարգութեան միջոցների վրա, այլ պատճառ է դարձել ամենամեծ ցաւերի, որոնք ունեցել են մեր ազգը։

ԲԱՆԱՍՏԻՐԱԿԱՆ

Վ–ԱԳՈՒԼԻՈՒ ՎԵՐՋԻՆ ԱՆՑՔԵՐԸ

(Հարուածներ և փորձ)

Գ.

Մարտի 24-ի լուսաբաց ժողովը, որպես առաջ լինելոյն, վիրաւորեց հոգիները, որ ընտրված մի մասնաժողով պ. Մարտիրոս Տէր-Մկրտչեանի հոգածութեամբ, որ պէտք է մասնակից ամի հարցերը, որոնք յարուցանուած լինելու էին ժողովի մէջ։

Ներածական խոսքով. հիշեցրուածքին որ հանդիսաւ է խոստովանիլ, որ Տէր-Մկրտչեանի ազգասիրութեան ամի յարգելի և պիտոյ հրատարակութեան գիր գրուածքներից մէկն է հիմն, որտեղ մասնաւոր բանգիտութեամբ Ագուլեցի քէհ դարձրել էր, քէհ վիճակին, քէհ հնութիւններին, և քէհ ուրիշ կրօնական-քաղաքական հարցերի մասին մի ուրուագիծ տրուած էր, և մեզ պատճառ էր ունեցել ամեն մարդ իմանալ այդ տարբեր։ ուրախանալու, որ քահանայ ունենք, որ ուսումնասիրութեան է ենթարկում մեր հնութիւնները և մեզ ծանօթացնում է նրանց հետ։ Ուրախանալու էր և այն, որ ներկայ մասնաժողովը ընտրեց մի այնպիսի անձ, որ ինչպէս ասացինք, ուսումնասիրութեան է ենթարկել Ագուլի հնութիւնները։

Ապա ընթերցուեցաւ Ագուլեցի քահանայ Ստեփանոսի գրութիւնը, որ ուղղուած էր Ագուլի ժողովրդական ներկայացուցիչներին։ Նրանում ասուած էր, որ Ագուլի ժողովրդական ներկայացուցիչները, որոնք ընտրուած էին 1878 թուականի Մարտի 24-ին, ընդունելով Ագուլեցի քահանայ Ստեփանոսի առաջարկութիւնը, որ ներկայ ժողովը ընտրի մի մասնաժողով, որ ուսումնասիրի Ագուլի հնութիւնները, ընտրել էին Ագուլեցի քահանայ Ստեփանոսին, Ագուլեցի Մարտիրոս Տէր-Մկրտչեանին և Ագուլեցի Գրիգոր Տէր-Ստեփանեանին, որոնք ընդունելով ընտրութիւնը, ստանձնել էին ուսումնասիրել Ագուլի հնութիւնները և ներկայացնել իրանց ուսումնասիրութեան արդիւնքը ներկայ ժողովին։

Ապա ընթերցուեցաւ Ագուլեցի քահանայ Ստեփանոսի գրութիւնը, որ ուղղուած էր Ագուլի ժողովրդական ներկայացուցիչներին։ Նրանում ասուած էր, որ Ագուլի ժողովրդական ներկայացուցիչները, որոնք ընտրուած էին 1878 թուականի Մարտի 24-ին, ընդունելով Ագուլեցի քահանայ Ստեփանոսի առաջարկութիւնը, որ ներկայ ժողովը ընտրի մի մասնաժողով, որ ուսումնասիրի Ագուլի հնութիւնները, ընտրել էին Ագուլեցի քահանայ Ստեփանոսին, Ագուլեցի Մարտիրոս Տէր-Մկրտչեանին և Ագուլեցի Գրիգոր Տէր-Ստեփանեանին, որոնք ընդունելով ընտրութիւնը, ստանձնել էին ուսումնասիրել Ագուլի հնութիւնները և ներկայացնել իրանց ուսումնասիրութեան արդիւնքը ներկայ ժողովին։

Ապա ընթերցուեցաւ Ագուլեցի քահանայ Ստեփանոսի գրութիւնը, որ ուղղուած էր Ագուլի ժողովրդական ներկայացուցիչներին։ Նրանում ասուած էր, որ Ագուլի ժողովրդական ներկայացուցիչները, որոնք ընտրուած էին 1878 թուականի Մարտի 24-ին, ընդունելով Ագուլեցի քահանայ Ստեփանոսի առաջարկութիւնը, որ ներկայ ժողովը ընտրի մի մասնաժողով, որ ուսումնասիրի Ագուլի հնութիւնները, ընտրել էին Ագուլեցի քահանայ Ստեփանոսին, Ագուլեցի Մարտիրոս Տէր-Մկրտչեանին և Ագուլեցի Գրիգոր Տէր-Ստեփանեանին, որոնք ընդունելով ընտրութիւնը, ստանձնել էին ուսումնասիրել Ագուլի հնութիւնները և ներկայացնել իրանց ուսումնասիրութեան արդիւնքը ներկայ ժողովին։